

Kaatuneita sukulaismiehiä

JUHANI. Kasarmi on pelastanut läikistä monta hurjapäätä poikaa ennenkin. Muistelkaamme esimerkiksi Karilan renkiä, jolle, suurikelmille, kerran pisti päähän ropsia isäntäänsä vähän selkään, ja siitpä olis käynyt pojalle pahoin, mutta kas kun oli junkkarilla äkkipikaan niskassa harmaa takki, ja tähän pelasti miehensä.–Olkoon menneeksi! Kohden kasarmia marssikaamme! Sotaan kuoli isämme setä, Kyrön sotaan, jossa viissyltäinen hirsi veressä uiskenteli; sotaan kuoli myös oma setämme, kaatui meren rannalle Pohjanmaalla; niin on tässä käynyt monen muun sekä heimolaisen että naapurin, ja samoin taidamme kaatua mekin, kaatua hurskaina sankareina. Kuolemassa on parempi, taivaassa on parempi olla kuin täällä ihmispetojen keskellä. Täytyy itkeä. Niin, siellä on parempi kuin täällä. Oojah! paljon parempi.

TUOMAS. Veljeni, näin saatat meidät kaikki pusertamaan kyyneleitä.

SIMEONI. Herra, katso puoleemme ja anna armos auringon paistaa!

Seitsemän veljestä (11. luku)